

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ τιμήματος τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

ΜΙΚΡΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΤΗΝ ἔλλειψιν τοῦ μεγέθους ἀναπληροῖ ἡ πληθὺς αὐτῶν. Πλοῖον δύναται νὰ ἔχη βαρὺ φορτίον ἄμμου, ἢ φορτίον μυλοπετρῶν καὶ δύναται δι' αὐτοῦ νὰ βυθισθῇ. Ἐὰν τὸ ἀμάρτημα ἦ μικρὸν τότε τὸ ἔγκλημά σου εἶναι μείζον ἀδικούντος καλὸν φίλον διὰ μικρὰν αἰτίαν. Δὲν εἶναι τὸ μέγεθος τοῦ νοήματος, ἀλλ' ἡ εἰκὼν τοῦ βασιλέως ἐπ' αὐτοῦ ἣτις κυροῖ τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ· ὁ κλέπτων ὀβολὸν εἶναι λοιπὸν κλέπτης ἴσος πρὸς τὸν κλέπτοντα εἰκοσάδραχμον. Δύο τρόποι εἰσὶν δι' ὧν κατέρχεται τις ἀπὸ τῆς κορυφῆς κωδωνοστασίου. Ὁ εἰς εἶναι τὸ πῆδημα, ὁ ἕτερος αἱ βαθμίδες ἀλλ' ἀμφότεροι φέρουσιν εἰς τὴν βᾶσιν. Οὗτοι δὲ δύο εἰσὶν αἱ ὁδοὶ τῆς εἰς Ἀθῆν περιελεύσεως. Ὁ εἰς εἶναι νὰ πορευθῇ τις εἰς αὐτὸν με' ἀνοικτοῦς ὀφθαλμοῦς—ὀλίγοι δὲ τοῦτο ποιούσιν—ὁ δ' ἕτερός διὰ τῶν βαθμίδων τῶν μικρῶν ἀμαρτημάτων, ὁ δὲ τρόπος οὗτος εἶναι καὶ ὁ συνειθέστερος. Ἀνέχθητι μικρὰ τινὰ ἀμαρτήματα ταχέως δὲ θὰ χρειασθῆς ὀλίγα ἔτι. Καὶ αὐτὸς ὁ εἰδωλολάτρης ἠδύνατο νὰ εἴπῃ «Τίς ἠρέσθη εἰς ἓν μόνον ἀμάρτημα;» Τότε ἡ πορεία σου θέλει καθίστασθαι χειρῶν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος. Καλῶς περιέγραψέ τις τὴν πρόδον τῆς ἀμαρτίας ἐν τῷ ἀνθρώπῳ: Πρῶτον τὸν ἐξεγείρει, εἶτα καθίσταται εὐάρεστος, εἶτα εὐκόλος, εἶτα θελκτικὴ, εἶτα συχνή, εἶτα συνήθης, εἶτα σταθερά. Τότε ὁ ἀνθρώπος καθίσταται ἀμετανόητος, πείσμων καὶ ἐπὶ τέλος κατηραμένος. Ἀναγνώστα ὁ διάβολος θέλει μόνον νὰ ἐμπύξῃ τὸ κέντρον μικροῦ τινος κατ' ἀνοχὴν ἀμαρτημάτων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τότε δὲ περιέρχῃ εἰς τὴν πλήρη αὐτοῦ ἐξουσίαν. Οὐδέποτε παίζετε με' τὸ πῦρ· οὐδέποτε ἀδιαφορεῖτε εἰς μικρὰ ἀμαρτήματα.

Ἐὰν ἐβλέπομεν ὑλοτόμον καταρρίπτοντα ὀκτὼ μεγάλα δένδρα ἐν δάσει καθ' ἑβδομάδα ἢ τετρακόσια κατ' ἔτος, θὰ ἐλέγομεν: τί κρίμα! καὶ ὅμως ἐν μεγάλῳ πριονιστηρίῳ δι' ἀτμοῦ κινουμένῳ ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀκριβῶς ἐχρησίμευε πρὸς κατασκευὴν φωσφορίων. 1,123,200,000 φωσφορία εἰς ἓν ἔτος κατεσκευάζοντο ἐκ 400 δένδρων. Τοῦτο δύναται νὰ ὑπομνήσῃ τινὰ τὴν ἐξῆς παρατήρησιν σοφοῦ διακεκριμένου «Ὅποια μωρία νὰ φοβῆται τις τὴν κατὰ μικρὸν ἀπόρριψιν συνόλου τῆς ζωῆς καὶ ὅμως νὰ μὴ θεωρῇ πρὸς οὐδὲν τὴν ἀπόρριψιν αὐτῆς κατὰ τμήματα.

ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΣ (CORSET)*

Ὁ στηθόδεσμος, ὁ φοροποιοὺς οὗτος τῶν γυναικῶν, δαίμων προῖον ἐστὶ τῆς ἀσέμνου καὶ γραδὸς Δύσεως, προῖον ὅπερ δυστυχῶς εἰσῆλθεν, ἀνευ μεγάλου τελωνειακοῦ δασμοῦ, καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν δυστυχῆ χώραν, ἵνα καταστρέψῃ καὶ καὶ καταστήσῃ αὐτὴν ὄχραν καὶ πρὸς παραγωγὴν τέκνων εὐρώστων καὶ ὑγιειῶν ἀνίκων. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν γελώτων καὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς τε πολιτείας καὶ τῆς οικογενείας, εἰσέρχονται εἰς τὴν μικρὰν ἡμῶν χώραν ἐκ τῆς Δύσεως προϊόντα τοῦ αὐτοκαλουμένου πολιτισμοῦ ἄτινα συνεπάγουσι τὴν πτωχείαν, τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν μαρasmus αὐτῆς.

Ἡ κοινωνία ἡμῶν δυστυχῶς ῥέπει πρὸς πᾶν ἕξωθεν ἐρχόμενον τυφλῶς τὰ πάντα μιμεῖται κατ' οὐδὲν οὕτως διαφέρουσα παρεμφερῶν τινῶν τῷ ἀνθρώπῳ ζῶν· πᾶν ἐκ τῶν ἕξω ἐρχόμενον ἔχει τὸν τύπον τῆς λεπτότητος, τῆς κομψότητος, τὴν σφραγίδα τέλος τῆς τελειότητος· πᾶν ἡμεδαπὸν εἶναι χονδρὸν ἢ ἀκομψόν καλὸν τὸ πολὺ μόνον διὰ τὰς ὑπηρετίας.

Καὶ δυστυχῶς οὔτε ἡ οἰκογένεια, ἐνῶ βλέπει τὸν τὸν ὄλεθρον, ἠδυνήθη νὰ φυγαδεύσῃ τὰ προϊόντα τοῦ κατ' εὐφημισμὸν πολιτισμοῦ, οὔτε ἡ πολιτεία διὰ νόμων κωλυόντων τὴν ἄλωσιν τῶν ἡμετέρων, ὑπὸ τῶν ξένων.

* Ἐκ τοῦ «Τηλεγράφου».

Κοινή ταῦτα ὁμολογοῦμεν ἅπαντες ἀλλ' οὐδὲν πράττομεν τὰς χεῖρας κάτω καὶ τὴν κεφαλὴν ἔχοντες, βλέπομεν ἀπαθῶς φθίνουσαν τὴν ἡμετέραν κοινωσίαν, βλέπομεν τὰ προϊόντα ψευδοῦς πολιτισμοῦ κατασπαθίζοντα ἀνηλεῶς τὴν χώραν μας, τὴν μικρὰν καὶ πτωχὴν, καὶ ἡμεῖς ἀποναρκούμενοι ἠσυχάζομεν, τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν μόνον ἐπικαλούμενοι. Ἀλλὰ τὸ κακὸν αὐξάνει καὶ αὐξάνει κατὰ γεωμετρικὸν λόγον· ἡ χώρα ἡμῶν μικρὰ οὐσα ἕνεκα τῆς κακίας τῆς Δύσεως καὶ πτωχὴ ἀνάγκη ἔχει ταχείας ἀντιλήψεως διότι καὶ ὁ ὀλίγος αὐτῆς πλοῦτος ἀγεί τὴν πρὸς τὴν ξένην ἄγουσαν καὶ ταχὺς ὁ ἐξ ἀσιτίας θάνατος αὐτῆς ἐπικρέμαται.

Ζῶμεν ὑπὸ τὸ καλῆτερον καὶ εὐκρατέστερον κλίμα· ἔχομεν τὴν φύσιν αἰεὶ πρὸς ἡμᾶς γελῶσαν, τὸν οὐρανὸν χαρίεντα καὶ ἐπαγωγὸν καὶ ἐν τούτοις μαρασμὸς καὶ ὠχρότης δόρυφορεῖ ἡμᾶς· τούτο ν' ἀποδώσωμεν; οὐχὶ ἀλλαχοῦ ἢ εἰς τὰ κακὰ ἦθη τὰ κατακλύσαντα τὴν ἡμετέραν χώραν εἰς τὸν βίον ἢν παρὰ τῶν ξένων ἐδανείσθημεν καὶ ὅστις ἐπαπειλεῖ πάντας νὰ καταστρέψῃ. Ἡ χλωροσίς ἢ συνηθεστάτη αὕτη νόσος ταῖς νέαις ταῖς ἐν ταῖς πόλεσιν οἰκούσαις δὲν εἶναι προϊόν τῆς κακῆς διαίτης; διατί δὲν ἀπαντῶμεν αὐτὴν εἰς τὰς οἰκούσας ὑψηλὰ μέρη, εἰς τὰ μέρη ἔνθα ἀμιγῆ καὶ ἀγνά εἰσέτι τὰ ἦθη καὶ ὁ βίος τῶν προγόνων διατηροῦνται, εἰς τὰ μέρη ἔνθα αἱ νέαι ἔχουσι θετικὴν ἐνασχόλησιν μὴ ἐπιδιδόμεναι ἀπὸ πρωτίας ἀχρις ἑσπέρας εἰς τὴν ἀνάγκωσιν μυθιστορημάτων, εἰς τὰ μέρη ἔνθα ἡ πατρικὴ καὶ μητρικὴ ἐπίβλεψις δὲν λείπει ἀπὸ τὰ τέκνα αὐτῶν;

Ἐπανελάβομεν ἄρα ἐπὶ τοῦ κυρίου θέματος ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ στηθοδέσμου, τοῦ δεσμοτηρίου τούτου τῶν γυναικῶν. Ἐκαστον πράγμα ἔχει καὶ τὴν ἱστορίαν του ὅσῳ ἄσημον καὶ ἂν ἦ, πολλῶ μᾶλλον ὁ κορσὲς ὁ ἐκ βασιλίδος ἔλκων τὴν καταγωγὴν.

Ἱστορία αὐτοῦ.

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος στηθοδέσμος ἐντελῶς ἀγνωστος ταῖς γυναῖξιν τῆς ἀρχαιότητος ἐτύγχανεν· αἱ γυναῖκες τῆς μακαριωτάτης ἐκείνης ἐποχῆς ἄλλην ἰδέαν περὶ καλοῦ καὶ ὠραιότητος εἶχον· εἰς ἐποχὴν ὅτε ἡ γνώσις τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ τὸ καλὸν εἶχε φθάσει ἄχρι τῆς ἰδανικότητος, εἰς ἐποχὴν ὅτε ἡ πολιτεία παρηκολούθει τὴν ὑγίειαν ἐκάστου ἀτόμου, ἐνδύμα τιοῦτον ὅπερ διαχωρίζει ὡς σφῆκα τὴν δυστυχῆ γυναῖκα, βεβαίως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ὡς κόσμος μεταξὺ τῶν γυναικῶν· ἔπρεπε νὰ παρέλθουν πολλοὶ αἰῶνες ἀκομψότητος καὶ διαφθορᾶς ὅπως ἀνακαλυφθῆ τὸ ἀριστοῦργημα τοῦτο τῆς γυναικείας ὠραιότητος.

Αἱ γυναῖκες τῆς Ἑλλάδος καὶ Ῥώμης ἔφερον ἐσθῆτας ἄς μικρὸν μόνον περὶ τὴν ὄσφιν περιέσφιγγον· πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τοῦ στῆθους ταινίας ἐκ μεταξίνης· ἐκεῖ, ἐπὶ τῆς ταινίας αὐτῆς αἱ πλούσιαι ἔθεντο χρυσόν, πολυτίμους λίθους καὶ λοιπὰ δυνάμενα τὸν κόσμον αὐτῶν ν' αὐξήσωσιν· αἱ Τρῶα καὶ Λαρδανίδες τὴν αὐτὴν ταινίαν εἶχον ἐν χρῆσει· ἀλλ' αὕτη πλατυτέρα

ἦτο καὶ πολὺ πρὸς τὰ ἄνω ἤρχετο πρὸς εὐχερσετέραν τοῦ στῆθους ὑποστήριξιν διότι αὐταὶ κατὰ τὸν Ὀμηρον ἦσαν βαθύκολλοι. Τὸ ἐνδύμα αὐτὸ ἀγνωστον διετέλει ἄχρι τοῦ ΙΑ' αἰῶνος· κατὰ τὴν μαύρην ἐκείνην ἐποχὴν, ἐποχὴν ἐκλύσεως τῶν ἠθῶν ἀνεφάνη ἡ βασιλεία τοῦ στηθοδέσμου. Εἰς τὴν αὐτὴν Ἰσαβέλλας τῆς Βαυαρίας ἐτελοῦντο ὄργια δυνάμενα ὀνομαστοῦς τινὰς Πάπας νὰ σκανδαλίωσιν· ἡ αὐτὴ καὶ ἡ Ἰσαβέλλα ἦσαν ἐστία πάσης ἡδονῆς· ἐκεῖ χοροὶ, διασκεδάσεις καὶ πάτοι ἀμετροὶ· ἐκεῖ συλλήθθη τὰ πάντα ἀπαθῶς καὶ ἄνευ κακοῦ σκοποῦ ἐτελοῦντο· ἀλλ' αἱ ἡδοναὶ παρέλυσαν τὰ σώματα τῶν ἠρωίδων· ἀνάγκη ὅμως ἀπῆτει τὴν τακτικὴν τῶν ἀθῶων διασκεδάσεων πορείαν· αἱ κυραὶ εἰσὶν εὐφρεῖς· ἔχουσι πνεῦμα δημιουργόν, μηχανῶνται πολλὰ· ὁ Εὐριπίδης λέγει περὶ αὐτῶν

Πολλὰς ἂν εὖρεις μηχανὰς γυνὴ γὰρ εἶ·

Δεῖναι μὲν αἱ γυναῖκες εὐρίσκουσιν τέχνας.

Ἡ μηχανὴ λοιπὸν καὶ ἡ τέχνη εὐρέθη· ὁ κορσὲς ἠδύνατο νὰ ἐξελείψῃ τὰ ἀπαίσιμα τῶν διασκεδάσεων ἔχνη καὶ νὰ ἐπανορθώσῃ διὰ τῆς τέχνης τὰ καταστραφέντα τῆς φύσεως θέλγητρα· τὸν κορσὲ ἄρα οὐκ ἀπεικότως δυνάμεθα καὶ ἀυλικὸν δῶρον, νὰ καλέσωμεν. Ἡ Ἰσαβέλλα καὶ αἱ κυραὶ τῆς αὐτῆς εἰσῆγαγον αὐτὸν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἀνεκτημήτου δώρου ἐπροίκισαν αὐτὴν· ἐν τούτοις τὸ δῶρον αὐτὸ κατ' ἀρχὰς εἰς ὀλίγας περιορίσθη· ἔπρεπε νὰ εὐρεθῆ ἄλλη ἐνάρετος, ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων, ὅπως γενικευθῆ τὸ ἀνεκτίμητον τοῦτο αὐλικὸν μηχανήμα.

Ἐκτοτε ὁ κορσὲς διεδόθη ἀνὰ τὸν κόσμον, ἂν καὶ ἐπίτινα χρόνον ἐγκατελείφθη, εἰς τὴν Γαλλίαν πρὸ πάντων, καὶ τὸ δυστυχῆς τῶν γυναικῶν στῆθος ἡδυνήθη νὰ λάβῃ μικρὰν τινα ἀναψυχὴν.

Ἄν συγχρόνως διεδίδετο καὶ ἡ αἰτία τῆς ἐφευρέσεως αὐτοῦ εἶμαι λίαν βέβαιος ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν θὰ ἐδέχοντο νὰ θέσωσι εἰς τὸ στῆθος αὐτῶν τὸ πραιὸν τῆς ἀσεμνότητος.

Ἴνα ὦμεν δίκαιοι, δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν ὅτι αὐλαὶ τινες κατόπιν ἐπεχείρησαν νὰ καταστρέψωσι τὸν κορσὲ ἄλλ' ἐναυάγησαν δυστυχῶς. Ὁ Ἰωσήφ Β' βλέπων τὴν ὀλεθρίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας ἐπίδρασιν πολλὰς διαταγὰς κατ' αὐτοῦ ἐξέδοτο καὶ πολλὰ ἐμηχανεύθη, καὶ δὴ διέταξεν ὅπως οἱ εἰς σωματικὰς ποινὰς κατάδικοι φέρωσιν αὐτὸν εἰς δεῖγμα ἀτιμίας· ἡ βαρεῖα αὕτη προγραφή μικρὸν τι συνετέλεσε διότι ἐλάχιστος μόνον χρόνος παρήλθε καὶ ὁ κορσὲς ἀνεφάνη εἰς τὸ κράτος του.

Μετὰ τὴν μικρὰν ταύτην ἱστορικὴν ἔρευναν ἄς ἐξετάσωμεν τὰς βλάβας ἄς τὸ αὐλικὸν τοῦτο δῶρον ἐπιφέρει εἰς τὰς γυναῖκας.

Β λ ά β α ι α ὕ τ ο ῦ .

Ὁ κορμὸς τοῦ ἀνθρώπινου σώματος διαιρεῖται εἰς κύτος τοῦ θώρακος, τῆς κοιλίας καὶ τῆς λεκάνης. Εἰς τὸν θώρακα ὑπάρχουσιν οἱ πνεύμονες καὶ κατὰ τὸ μεσαύλιον αὐτοῦ ἡ καρδιά καὶ τὰ μεγάλα ἀγγεῖα, εἰς

τὸ τῆς κοιλίας καὶ λεκάνης, τὰ ὄργανα τῆς πέψεως, στόμαχος κτλ. καὶ τῆς γεννήσεως. Ἡ κορυφή τοῦ θώρακος εἶναι στενωτέρα τῆς βάσεως· οὗτος πιθοειδὴς τὸ σχῆμα, τὴν μὲν βάσιν ἔχει πρὸς τὰ κάτω τὴν δὲ κορυφήν πρὸς τὰ ἄνω· αἱ πλευραὶ αἱ τὸν θώρακα ἀποτελοῦσαι εὐρύνονται πρὸς τὰ κάτω ὅπως ὑποδεχθῶσι τὰ ὄργανα τῆς πέψεως καὶ γεννήσεως. Ὁ θώραξ μάλιστα τῶν γυναικῶν ἔχει μᾶλλον κυκλοτερέσ σχῆμα καὶ μᾶλλον πιθοειδές.

Ἄλλ' ὁ στηθόδεσμος ἐπιφέρει μεταλλαγὰς ἐπιειδύνους· πιέζει τὰς πλευράς καὶ μεταβάλλει τὴν φυσικὴν τούτων κατασκευὴν σμικρυνόμενης λίαν τῆς κατωτέρω τοῦ θώρακος διαμέτρου ὑφισταμένης σμικρυνσιν καὶ τῆς ἀνωτέρω.

Ὅπως ἐνεργήσωσι τὰ διάφορα ταῦτα ὄργανα τὰς πολυποικίλους αὐτῶν ἐργασίας ἔχουσιν ἀνάγκην χώρου τινός· καὶ ὁ χώρος οὗτος ὑπάρχει, ἀλλ' ὁ στηθόδεσμος διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ πίεσεως ἀφαιρεῖ αὐτόν· οὕτως οἱ πνεύμονες, ἡ καρδιά, ὁ στόμαχος, τὸ ἥπαρ—ὅπερ καὶ διχάζεται ὑπὸ τῆς πίεσεως—ὑφιστάμενα ἰσχυρὰν πίεσιν ἐκτοπιζονται καὶ δὲν λειτουργοῦσι κανονικῶς. Ἐκ τούτου κωλύματα κατὰ τὴν κυκλοφορίαν, κατὰ τὴν ἀναπνοήν, κατὰ τὴν πέψιν, κατὰ τὴν θρέψιν· ἡ κυκλοφορία καὶ ἀναπνοὴ παρεμποδίζονται σπουδαίως, διότι πιεζόμενοι οἱ πνεύμονες δὲν ὑποδέχονται τὴν ἀπαιτουμένην ποσότητα τοῦ ἀέρος, οἱ δὲ σθηθικοὶ μῦς δὲν δύναται νὰ λειτουργήσωσιν ἀνέτως καὶ κανονικῶς ὡς ἂν τῆς πέψης καὶ ἡ θρέψης, διότι ὁ στόμαχος παρεκτοπισθεὶς ἤδη καὶ ἰσχυρὰ πιεζόμενος δὲν δύναται νὰ δεχθῆ τὴν κατάλληλον τῶν τροφῶν ποσότητα. Τοιοῦτοτρόπως ἔχομεν ἀτελὴ τὴν λειτουργίαν τῶν τεσσάρων οὐσιωδεστέρων λειτουργειῶν τῆς ζωῆς· ἡ ἀτέλεια αὕτη συνεπιφέρει κακὰ ἀποτελέσματα καὶ πρὸ πάντων στάσιν τοῦ αἵματος εἰς τε τοὺς πνεύμονας καὶ τὸ ἥπαρ, αἰμοπτύσεις, πνευματικὴν φθίσιν, ἀνευρισμούς ἀρτηριῶν καὶ καρδίας, συμφορήσεις εἰς τὴν κεφαλὴν, ἀταξίαν τῶν ἐμμήνων, ἐξοίδημα εἰς τοὺς πόδας, κίρσους, συγκοπὰς καὶ τὸν θάνατον πολλάκις. Ἡ ἐπιβλαβὴς τοῦ στηθόδεσμου ἐπιρροὴ τοσοῦτον πολλάκις καταφανεστάτη γίγνεται, ὥστε πολλαὶ γυναῖκες ἀσθενοῦσαι παραιτοῦνται μόναι τῆς χρήσεως αὐτοῦ πρὶν ἢ ἰατρὸν συμβουλευθῶσι· διὰ τοῦ στηθόδεσμου ἀλλοιοῦται ἢ τε τοπικὴ σχέσις καὶ μορφή τῶν κοιλιακῶν ὀργάνων ἢ ἡ ἀπώθησις αὐτῶν ἀφορήτους προκαλεῖ πόνους.

Ὁ στηθόδεσμος διὰ τῆς πίεσεως ἐπιφέρει ἀτροφίαν εἰς τοὺς μῦς τῆς βάσεως, οἵτινες ὡς ἐκ τούτου ἀδυνατοῦσι νὰ στηρίζωσι τὸ σῶμα.—Ὁ στηθόδεσμος ὡς χιτῶν σιδηροῦς πιέζων τὸ στήθος τῶν κορασίων καταστρέφει καὶ τὴν πρὸς τὸ παιζειν διάθεσιν, ἀφαιρεῖ ἐξ αὐτῶν τὴν κίνησιν, αἶ μὲν ἀναγκαιοτάτην οὖσαν μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐκείνην, καὶ καθίστησι τὰ δυστυχῆ κοράσια λίαν ἀδύνατα ὅπως ἀργότερον εὐδοκίμως τὰ βάρη γυναικῶς ὑποδεχθῶσι. Ὁ Λυκούργος ὁ σοφώτατος τῶν νομοθετῶν, ὁ ὡς πρότυπον ἔχων τὴν Κρητικὴν πολιτείαν, διὰ νόμου ἐπέβαλλε τὴν κίνησιν εἰς τὰς παρθένους καὶ τὴν ἀσκήσιν, θέλων διὰ τούτων

νὰ καταστήσῃ γυναῖκας δυναμένας νὰ τέξωσι τέκνα ὑγιὰ καὶ εὐρωστα.

Ὁ Πλούταρχος περὶ τούτου λέγει εἰς Λυκούργον· «Τὰ μὲν γε σώματα τῶν παρθένων δρόμοις καὶ πάλαις καὶ βολαῖς δίσκων καὶ ἀκοντίων διεπόνθησεν, ὡς ἢ τε τῶν γεννωμένων ῥίζωσις ἰσχυρὰν ἐν ἰσχυροῖς σώμασι ἀρχὴν λαβοῦσα βλαστάνοι βέλτιον, αὐταὶ τε μετὰ ῥώμης τοὺς τόκους ὑπομένουσαι καλῶς ἅμα καὶ ῥαδίως ἀγωνίζονται πρὸς τὰς ὀδύνας».

Οἱ μαστοὶ πολὺ ὑποφέρουσιν ἐκ τῆς διαρκούς τοῦ στηθόδεσμου πίεσεως· καταστρέφεται τὸ κανονικὸν αὐτῶν σχῆμα, ἡ διεύθυνσις αὐτῶν καὶ ἡ στερορότης ἀποκαθιστάνται ἐπιμήκει, προήμως μαλθακοὶ καὶ καταπεπτωκότες· τοιοῦτοι ἀποκαθιστάμενοι δὲν δύναται νὰ θηλάσωσι τὰ τέκνα· καὶ ἡ γυνὴ χάριν τοῦ ἀθλοῦ αὐτοῦ στηθόδεσμου ἀρνείται εἰς τὸ τέκνον αὐτῆς τὴν πρώτην φυσικὴν του τροφὴν ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲν μένει ἕως ἐδῶ· εἶναι ἀποδεδειγμένον λέγει ὁ περιήρμος μαιευτὴρ Scanzoni ὅτι τὸ συμφέρον τῆς τε μητρὸς ἢ τοῦ παιδιοῦ εἶναι νὰ θηλάσῃ αὐτὴ ἢ μήτηρ τὸ ἑαυτῆς τέκνον διότι καὶ αἱ γυναῖκες ἀφ' ἑνός, αἱ τὰ ἴδια τέκνα τρέφουσαι, ἤττον ἢ αἱ μὴ τρέφουσαι ὑπόκεινται εἰς νόσους καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν θνησκόντων παιδιῶν ἀφ' ἑτέρου εἶναι πολλῶν μεγαλιτέρος· ἐν τοῖς ὑπὸ τροφῆς τρεφομένοις ἢ ἐν τοῖς τὸν μητρικὸν μαστὸν θηλάζουσιν ἔχων δὲ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπογραφὴν τοῦ Benoitson de Chateauneuf λέγει ὁ Scanzoni ἀξὺ 100 μὲν βρεφῶν θηλαζομένων ὑπὸ τῆς μητρὸς θνήσκουσι ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους 8, ἐξ 100 δὲ ὑπὸ τροφῶν 29.» Ἡ διαφορὰ σπουδαιοτάτη εἶναι, μάλιστ' αἱ γυναῖκες ἐπιβαρύνουσαι. Ὁ σοφὸς Ἄγγλος Steele δι' ὀχρηρίζεται ἐπίσης ὅτι ἀμήτηρ θηλάζουσα εἶναι εὐρωστοτέρα ἢ ὑγιεστερά τῆς μὴ θηλαζούσης· διότι ἐν τῷ θηλασμῷ εὐρίσκει ἢ μήτηρ φάρμακον προφυλακτικὸν ἀπὸ πολλῶν νευρικῶν καὶ ὑστερικῶν παθημάτων». Ἀπλῆ παρατήρησις καταδεικνύει τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ σοφοῦ Ἄγγλου.

Ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ ὑγιεινοῦ τούτου κανόνος ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι λόγοι, ἐπίσης σπουδαῖοι ἀπαιτοῦντες ὅπως αὐτὴ ἢ μήτηρ θηλάσῃ τὸ τέκνον τῆς.

Παρ' ἡμῖν δυστυχῶς αἱ κυραὶ θεωροῦσι μεγαλειον νὰ ἔχωσι τροφὴν εἰς τὰ τέκνα τῶν κατ' εὐφημισμὸν πολιτισμὸς τοιαύτην κακὴν ἐπίδρασιν ἐξασκεῖ ἐπ' αὐτῶν ὥστε καὶ τὴν μητρικὴν στοργὴν ἀφῆρσεν ἐξ αὐτῶν. Οὕτως καὶ αὐταὶ ὑφίστανται βλάβας καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐπομένως τὸ κράτος, διότι κατὰ τὸν Εὐριπίδην

..... οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς
ἔσθλοὶ γένοιντο παῖδες ἐς ἀλκὴν δορός.

Πολλοὶ ἐκ τῶν προερχόντων ἔνεκα τοῦ στηθόδεσμου.

Πλειεῖται, δὲ λειποθυμίαι τῶν γυναικῶν, συμβαίνουσαι ἐν καιρῷ συναναστροφῶν, προερχόνται ἐκ τῆς τοῦ κορσὲ πίεσεως, πλειεῖται δυσμορφίαι, πλειεῖται νοσήματα σθηθικά, κατὰ τὸν τοκετὸν, θάνατοι κατ' ἀκολαθίαν τοῦ πρώτου τοκετοῦ οὐδεμίαν ἄλλην ἔχουσι πολλάκις

ἀφορμὴν ἢ μόνον τὴν χρῆσιν τοῦ κορσέ.—Ὁ ἐξῆς πίναξ, μέσος ὅρος τεσσαρακονταετοῦς παρατηρήσεως, εἶναι ἀρκούντως διδακτικὸς. Ἐπὶ 100 κορασίων φερόντων στήθοδέσμον :

- 25 ἀποθνήσκουσιν ἀπὸ στήθικὰ νοσήματα.
—15 » ἔνεκα τοῦ πρώτου τοκετοῦ.

»αὐτὸ γεννηθὲν ἐκ τῆς κακῆς ἐννοουμένης φιλαρσεκείας »ἐπιδρᾷ ὀλεθρίως ἐπὶ τῆς ὑγείας τῶν γυναικῶν καὶ »τῶν τέκνων αὐτῶν, μοὶ ἀναγγέλλει δὲ ὅτι τὸ πο- »λεμικὸν πνεῦμα χάνεται ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἡ παρακμὴ »αὐτῆς λίαν προσεχίης».

Ἄλλ' ἂν ἐξακολουθήσωμεν νὰ γράψωμεν πλείοτερα

Ὁ μικρὸς μεταπράτης (ἴδε σελ. 166).

- 15 μένουσιν ἀδύνατα μετὰ τὸν τοκετόν.
—15 γίνονται δύσμορφα.
—30 μόνον ἀντέχουσιν, ἀλλὰ προσβάλλονται θάττον ἢ βράδιον ἀπὸ διαφόρους ἐνοχλήσεις κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σπουδαίας.

Ναπολέον ὁ Α', συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ ἱατροῦ *Carvizar*, ἔλεγε περὶ τοῦ στήθοδέσμου· ἀτὸ ἔνδυμα

τούτων θὰ βαρύνωμεν τὸν ἀναγνώστην μας· ἂν τὰ μέχρι τοῦδε γραφέντα δὲν πείσωσι τὰς κυρίας νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν κορσέ ἢ ν' ἀντικαταστήσωσιν αὐτὸν δι' ἄλλου τινος ἐνδύματος μὴ ἔχοντος πρόσθεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὰ σιδηρᾶ ἐκεῖνα ἐλάσματα καὶ νὰ μὴ σφίγγωσιν αὐτὸν, εἶμαι βέβαιος ὅτι δεκαπλάσια τούτων ἂν γραφῶσι δὲν θὰ μεταβάλωσι τὴν γυναικειαν ἐπιμονήν.

Ἄλλ' ἂν αἱ γυναῖκες δὲν πείθονται νὰ ἐγκαταλείψω-
σι τὸ ἔνδυμα αὐτὸ, τὸ πλεῖστα κακὰ ἐπιφέρουν εἰς τὴν
κοινωνίαν, οἱ σύζυγοι, οἱ ἀδελφοὶ, οἱ γονεῖς δὲν ἔ-
χουσι τὴν δύναμιν νὰ καταστρέψωσιν αὐτὸ ἀλληλο-
διαδόχως, δι' ἐνὸς coup d' état ἢ δὲ πολιτεία νὰ ἐ-
πιβάλλῃ βαρὺν δασμὸν ἐπ' αὐτοῦ ὅπως, ἂν μὴ ἐξαλει-

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ Α΄.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

Ἡ αὐτοκρατορία τῆς Αὐστρίας ἔχει ἕκτασιν 240,
000 τετραγωνικῶν μιλίων, περιστοιχίζεται δὲ παντα-
χόθεν ἐξ ἄλλων χωρῶν, πλὴν ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Ἀ-

φθῆ, ἐλαττωθῆ τοῦλάχιστον ἢ χρῆσις αὐτοῦ ;
Νομίζω ὅτι ὁ συνδυασμὸς οὗτος δύναται νὰ ἐπιφέ-
ρῃ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ στηθοδέσμου.

ΑΝΤ. ΕΜΜ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς.

δριατικοῦ πελάγους ὅπερ περιβρέχει περὶ τὸ πέμπτον
τῶν μεθόριων τῆς. Κατὰ τὰ λοιπὰ μέρη ὀρίζεται περὶ τὸ
ἐν τρίτον αὐτῆς, πρὸς δυσμὰς ἔ βορρᾶν ἐκ τῆς Γερμα-
νικῆς αὐτοκρατορίας (Βαυαρίας, Σαξωνίας καὶ Πρωσ-
σίας) ἐν τρίτον, πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἀνατολὰς ἐκ
τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῶν παραδουναβίων